

ABONY

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám,
továbbá a lap szellemi részét
illető közlemények küldendők.

Kéziratok vissza nem
adotnak.

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová
az előfizetési pénzek, a hirdetések és ezeknek díjai,
valamint a felszólamások
küldendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre 2 korona. Egyes szám ára 16 fillér

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadóhivatalhoz küldendők. Nyiltter scra 1 korona.

Társadalmi életünk.

I.

(B.) Magyarországon a társadalomnak azok az elemei, akik hivatta volnának a vezetős szerepre, nagyobbrészt hideg nemtörődömséggel önmaguknak élnek, s azt hiszik, hogy úgy van jól, ahogyan van. Azok a rétegek pedig, amelyek a vezetésre rászorulnának, azt hiszik, hogy ez másképp nem is lehet. Így van ez Abonyban is. Ebbe azonban én nem nyugszom bele és ki merem mondani, hogy sok nincs jól úgy, ahogyan van, és hogy másképpen is lehet.

Nem jeremiákat óhajtok elsóhajtozni, nem! Pedig egy cseppet sem lehetne csodálkozni rajta, ha arra fanyalodnám. Hiszen egy tizenötezer lakosból álló városban olyan parázs társadalmi életnek kellene lennie, a lakosság minden rétegét átható olyan hatalmas akciót lehetne véghez vinni, hogy nem lenne ember, aki nem érdeklődne nagy életkedvvel, szívós akaratával, kitartó buzgalommal valami „köz” iránt. Azonban szomorúan kell látnunk, hogy ez nincsen így.

A társadalomnak vannak intézményei a társas élet felvirágoztatására. Abonyban is vannak szép számmal. Ott van a Kaszinó, Polgári kör, Kath. Olvasó egyesület, Nép-

kör, Negyvennyolcas kör, Társalgási egyesület, Iparos ifjak önképző köre, Ipartestület, Kath. munkás egyesület, Építőmunkások szakosztálya.

Azt hinné az ember, hogy az olyan városban, ahol ennyi társadalmi intézmény létezik, a társadalmi élet is magas fokon áll. Áll ám! Tessék egy idegennek akármelyik abonyi intelligens embertől megkérdezni, hogy milyen itt a társadalmi élet, s a válasz olyan arcfintorítás lesz, hogy a kíváncsi idegen sohasem fogja elfelejteni. Hát nem sokkal helyesebb lenne, ha az abonyi intelligens ember büszkén azt vághatná ki, hogy „De van ám!”? Én — azt hiszem.

Az életet öntudatosan végigélő ember föltétlenül eljut oda, hogy létező: saját intelligenciájának növelésével a köznek a műveltségét előbbre vinni. Azt mondhatják erre a szkeptikusok: „Micsoda igazságtalanság tőlünk azt követelni, hogy mi, amikor élethivatásunk lelkiismeretes teljesítése következtében kifáradt testtel és aggyal hazaérkezünk, neki feküdjünk a tudományos, a nehezen élvezhető, és csak nagy szellemi munkával megérthető műveknek? Erre mi nekünk amugy sincsen szükségünk, s a társadalom iránt leróttuk kötelességünket a napi munkánkkal.” Felelek azonban erre is.

A valódi társadalmi élet alapja az altruizmus. S hogy én az én élethivatásom szabta munkámat elvégeztem, ez: egoizmus. Nem azért megyek én az irodába, hogy ezzel lerójjam a társadalomnak az ő méltányos adóját, hanem azért, hogy az én egyénem számára meglegyenek az a n y a g i követelmények.

Azonban a társadalom iránt a tőle kapott sok s rám nézve kellemes dologért én viszontszolgálattal tartozom. Törekednem kell tehát, hogy valamiképp elősegítsem ügyét annál is inkább, mert mégsem lehet helyes dolog az, hogy én életemet csak azért éljem végig, hogy, mint mondtam, egyénemnek megszerezem az a n y a g i követelményeket, de a szellemiakkal mit se törődjem. Mert vannak ám az életnek szellemi követelményei is. S nekem, az egyénnek, kötelességem kielégíteni azokat is.

Nem mondom ezzel azt, hogy mindenki a kabátja alatt hordja a „Műveltség könyvtára“-t, vagy megtanulja könyv nélkül Spencer, Kant vagy Büchner filozófiáját, nem! Hanem csak azt állítom, hogy minden embernek arra kell törekednie, hogy az ő egyéni intelligenciája egy sorban álljon az emberiség műveltségi fokával, ne pedig, tudom is én hány lóhosszal, mögötte kul-

TÁRCZA.

Az énekpróba.

— Életkép. —

—* Az „Abony” eredeti tárczája. *—

Írta: Senki.

(Folytatás.)

— Csókolom a kezüket, nagysádék — köszöntött be hozzájuk Józsi, aki eléggé bizalmas viszonyban állt velük. Azt mondotta, hogy kollegiális alapon, mivel ők ketten is, meg az ő édesapja is a néptanításnak ideális, s végtelen nagyfotosságú mesterségével töltik ki a papnak jó részét.

— Hozta Isten, Józsi — válaszolta a barna. — Hát maga mit hozott?

— Mindenekelőtt magamat hoztam, mindezek után pedig nagysádékát akarom vinni.

— Bennünket vinni? — kérdezte a szőke.

— Aztán hová?

— Nem messze, csak a templomig, illetve annak a kórusára.

— Minek? — csodálkozott a barna, s egy helyes kis cigaretta-tárcából megkínálta Józsit, s maga is kivett egyet, mire Józsi udvariasan lüzzel latta el őt.

Minek? — méltatlankodott Józsi — hát csak nem viszem aludni magukat a kórusra? A kóruson énekelni szokás, legalább is én úgy tudom. Vagy talán a trékvai öremdas bünösülete, gyengé-

debb oszlopai mást tudnak?

— Énekelni? Aztán mikor? — kíváncsiskodott a szőke.

— Most mindjárt, illetve csak hat óraker, aztán majd szent István napján.

— Kik fognak énekelni?

— Kik? Hát mind! Bela, a Lánczossy lányok, édesapám, hugaim, Borsodyné...

— Ah, Borsodyné is? Akkor mi is elmegyünk! — vágott közbe a barna.

— Tudtam, — mondotta gúnyos mosollyal Józsi, — hogy ha Borsodyné eljön, maguk is ott lesznek, ha másért nem, legalább azért, hogy lássák, milyen ruhában jelenik meg, vagy hogy mennyire nyitja ki a száját éneklés közben. Azért is említettem őt utoljára.

— Nem hallgat, maga csunya! — feddette meg Józsit a szőke.

— Ő volt a gyengédebb, a nőiesebb, míg a barnában több volt az energia, a férfiaság.

— Ejnye, már öt óra elmúlt és hatkor próba. Ott lesz Borsodyné is? — kérdezte a barna.

— De ott ám! — vágta ki nagy büszkén Józsi.

— Akkor gyorsan át kell öltözködnünk! — rémüldözött a szőke.

— Isten áldja meg Józsi, én sietek! — szólt közbe a barna, s kapkodta össze a kézimunkát, amivel az időt iparkodott agyoncsapni.

— Ugyan szépen bannak maguk a vendéggel! Na, de most sebaj, én is sietek. Hat órára ott legyenek ám a templom előtt!

— Ott leszünk, ne féljen! — kiáltotta a barna, de már a másik szobából, ahonnan iszonyú

ruhasuhogás hallatszott.

Józsi innen hazament és ott bejelentette, hogy hat óraker énekpróba lesz a kóruson. Édesapja mindjárt szedte elő a szekrénye legfenekéről a magyar énekes-könyveket, a lányok pedig hányták el kezükből a munkát és siettek átöltözködni.

— De egyformák ezek a lányok! — morfondírozott magában Józsi, miközben átugrott Dezsőért, a postamesterne fiáért, aki muli ugyan, de szükség van rá, mert nélküle tizenhárman lennének.

A betűmoly Dezső épen a kertből lépett ki könyvvel a kezében, amikor Józsi a kapujokon befordult.

— Szervusz Dezső, — kiáltotta oda neki komikus kétségbeeséssel Józsi. — Már megint könyv van a kezében? Nem tudod okosabb dologgal eltölteni az időt?

— Szervusz Józsi! — s szelid mosollyal kezet nyújtott neki Dezső. — Bocsás meg, hogy ismét olvasáson kaptál rajta, de látod, ez olyan érdekes dolog, ma reggel kaptam a hreskavodai plebános úrtól. Amint elkezdtem olvasni, annyira megtetszett, hogy le sem tettem, míg végig nem olvastam. Most már másodszer olvasom.

— Szent Habakuk, és szent Kleofás! — szörnyűködött Józsi és belemarkolt a hajába. — Vakációban könyvet vesz kezébe! S azt átolvassa! S azt kétszer olvassa át! S azt egy nap olvassa át kétszer! Hát ez egyszerűen kitémetni való dolog. S aztán mi a címe annak a szerencsétlen könyvnek?

— Már a címe is szerfelett érdekes, azért kéntem el rögtön a plebános úrtól. „Az ember

logjon.

Adjunk igazat a szkeptikusoknak is. Ne követeljük tőlük, hogy végigolvassák Häckel-nek „Welträtsel“-jét, utána pedig Prohászkanak „Isten és a világ“-ját, hogy megismerkedhessenek a létezés problémájával. Szerintük, nekik ez fárasztó és erre nincsen szükségük. Legyen! De azt már csak elvárhatjuk tőlük, hogy, ha fáradság nélkül nyílik alkalmuk megismerkedni a világmindenség rejtelseivel, felhasználják azt az alkalmat. Vagy ha nincsen alkalmuk, hogy előidézzék azt az alkalmat!

Azonban van Abonyban alkalom rá elég. Felsoroltam társadalmi intézményeinket, s láthattuk belőle, hogy nem vagyunk hiájával a felhasználható alkalmaknak. Használjuk is teljességgel őket. Legyen a Kaszinó, a Polgári-kör, a Kath. Olvasó-Egylet stb. stb. kiinduló gócpontja a társadalmi frakciók megújulásának, átalakulásának. Ne odahaza sóhajtozzunk egymagunkban, hogy milyen unalmas, egyhangú, szellemnélküli élet van Abonyban. Hiszen mindenki e miatt kesereg. Hanem igen is, lépünk a cselekvés terére, vessünk teljességgel meghányi-vetni való eszméket, tegyünk lépéseket a társadalmi rétegeknek egymáshoz való közelebb hozására, s akkor a magunk kis körében betöltjük létezésünk célját: egyéni intelligenciánk növelésével az általánosét, ha csak a milliméter ezredrészével is, de mégis — előbbrevinni.

A sziv munkája.

Folyó hó 28-án szokatlan zajongás töltötte be a városház folyosóit és lépcsőházát. Telve az egész kerekre nyílt szemű, szegényesen, vagy talán még szegényesen sem öltözött kis leánnyal, kis fiúval, meleg kendőbe burkolt, aggodalmas, reménykedő anyákkal, nagymamákkal. Egy-egy tanító, tanítónő tör utat magának a sok apró-cseprőség között, s majdnem valamennyi az után tudakozódik, lehetne-e még kapni egy-egy ruhát, cipőt, mert ime itt van még egy és még egy és ki tud-

tragédiája, mint az egyén tragédiája.

— És hogy te ezt kétszer átolvastad, az meg a te tragédiád! — sajnálkozott szörnyen a szegény Dezső Józsi. Dezsőnek a mamája pedig a konyhájában olyan boldog mosollyal nézett az ő okos és jó fiára, akit a püspök másfél hónappal ezelőtt felvett kispapnak, s akinek a kék reverendáját majd egy év múlva az egész fala meg fogja csodálni, ha az Isten is úgy akarja.

— De, hogy a dologra térjek, — folytatta Józsi — azért jöttem, hogy légy oly jó, és gyere el szent Istvánkor magyarul énekelni a kórusra, s ha lehet, ma hatkor a próbára jöjj el.

— Ha édes anyám megengedi, örömmel megyek, csak aztán ne várjatok valami sokat tőlem. — Többet semmiesetre sem, mint amennyire képes is vagy. Ugy-e, Nagysád, elengedi Dezsőt énekelni?

— Nagyon szívesen, csak aztán jól viseljék magukat.

— Közzönöm szépen. Tehát egy negyed óra múlva találkozunk a templom előtt, te csak élvezd addig is az edényt, vagy egér, vagy tudom is én, minek a tragédiáját! Kezét csókolom. Szervusz!

— De nagy számár ez a Dezső! — gondolta magában Józsi, mikor eljött tőlük. — Egymagában jár az erdőbe gondolkodni, pedig társaságban mennyivel kellemesebb az! Az ember tragédiája fölött savanyodik meg, pedig mennyivel édesebb Irénkének a csókja!

S amint Irénkéjére gondolt, boldog, büszke mosoly suhant el az ajkán, s pödörgetni kezdte azt a kevés pelyhet az orra alatt, amelyet nagy kevélyen „a bajuszom“-nak szokott nevezni.

ja hányadszor még egy kis leány, vagy kis fiú, aki kimaradt a listából, pedig nagyon jól esnek neki, ha kaphatna valamit. A szegénység moloehja kielégíthetetlen. A gazdagoknak az a része, akiknek sziv is van bent, a kebelükben, letörölhető a könnyet egy-két, vagy talán több szegénynek az arcáról, de mily fájdalmat okozhat nekik az, amikor látják, hogy hány szem nedves még, hány bidegtől kékülő ajak sóhajtja kétségbeesett, talán végső sóhajt feljűk, hány összekulesolt kéz emelkedik még mindig fel a magusba, segítségért, megmentésért esedezve. S nem lehet, nincs miből...

S mekkora a hálátlanság! Megrágmazzák még azt is, aki nemesak szomorkodva gondol rájuk, hanem nyitott bugyelárral is. A főbíró úr mesélte a folyosón a következő jellemző párbeszédet:

A városháza folyosóján áll két öreg, nagyothalló szegény ember. Odahajol az egyik a másik fölébe, belekiabálja:

— Kapott-e kend az Antos péziből?

— Dehogy kaptam, — kiáltja vissza a másik.

— Köllött a nagyzsombokba.

És ilyen jelenetek ellenére is nincs év, hogy a szegények ne kapnának százakra rugó ajándékokat. Meg kell hajolnunk Abony intelligenciájának végtelen idealizmusá előtt, amellyel ilyen nagyarányú jótékonyra képes akkor is, amikor tudja, hogy a jószívvel adott kenyérért hálátlan ködörös lesz a felelet. Leginkább azonban Dr. Madarász Adorján, főszolgabíró előtt kell katasztrófát emelnünk, mint aki nemesak megindította, hanem szívsős erejű keresztívívívje is volt annak a hatalmas akciónak, amelyhez méltó finálé gyanánt kapcsolódott a nagyon sokak számára feledhetlenné vált nov. 28-iki ruhakiosztás.

Főszolgabíránk indítványozta gramofonhangverseny jövedelmén vásárolt össze az a sok ruha, amely a szegény iskolás fiúk és leányok között kiosztásra került a városháza dísztermében. Volt ott 30 pár csizma, 33 pár cipő, 29 kabát, 20 nadrág, 5 sapka, 5 szoknya, 5 vizitke, 20 kendő. Ezen a nagy tömeg ruhán 76 gyermek osztozkodott meg. Érdekes volt látni, mint törekedtek olyanok is bejutni, akik nem voltak rajta a listán. Alig győzték megvigasztalni őket, hogy majd máskor!

Kor szerint állították csoportokba a kisgyermeket s úgy vonultak be a díszterembe. Az asztal tele mindenféle ruhával, a fal mellett pedig sok, sok cipő, csizma. Valóságos Eldorádó annak a nagy tömeg, kék ajkú, sápadt kismembernek. Mit nézzen, azt a sok ruhát-e, amelyre oly nagy szüksége van, vagy pedig azt a jóságos arcú bácsit, aki oly kedvesen mondja:

— Látjátok gyermekek, amikor azt tanultátok az iskolában, hogy van egy irtalmas Isten, aki gondot visel rátok, aki fölöttetek tartja áldó kezét, csodálkoztatok rajta, hiszen nem láttátok őt soha,

Amikor a templom elé ért, már jöttek fel a Láncozossy leányok, nagyokat mulatva Relli mókásáigain. A plebánia verandáján állt a szelidképű esperes bácsi, s persze kíváncsi volt, hogy hová készülődnek a lányok. S amikor megtudta, hogy a szent István napi magyar énekeket jöttek megpróbálni, nagyot sóhajtott:

— S nekem még a magyar prédikációt kell megtanulnom. De azért meghallgatom az éneklésüket.

Közben jöttek a tanítónők ékesen kicsipve, aztán Dezső alakja is kibukkant, s elfoglalták a paróchia kis verandáját teljesen. Majd Józsi édesapja is feltűnt a látóhatáron, két leánya, Klári és Irma előtte tiptegtek, minden áron nagy lányoknak akartak látszani, pedig Klári csak most lett első éves képeződésznő, Irma pedig harmadikos polgárista.

Hamarjában olyan zürzavar lett a máskülönbiben csendes plebánia előtt, hogy a főúr alig tudta, kinek válaszoljon, hova szóljon.

Egyszerre nagy csend lett, feltűnt Borsodnyé fiával. A hölgyek mind a toillette-jét bámulták, a férfiak meg elbűvölő kedvességét. Pedig ruhája nagyon egyszerű volt, az igaz, hogy izléses és remek szabású, kedvességéről pedig talán ő maga tudott legkevésébbet, annyira természetes volt nála az.

— Hát édes Borsos úr, — fordult Józsi édesapjához, aki mély meghajlással csókolta neki kezét — lássa mennyi kellemetlenséget csinálunk mi magának. Nem elég, hogy télen sokat kell mérgelednie a rakoneátlan gyermekekkel, most meg majd velünk fog vesződni. Pedig bennünket nehe-

nem éreztétek, hogy ő segítő kezét fölöttetek tartja. Hát most nézzétek meg, amit kaptok, ezt mind a jó Isten küldi tinektek azoknak a jó embereknek az utján, akiknek többet adott a földi vagyonból, mint tinektek. S ezért nem kér egyebet tőletek, mint azt, hogy imádjátok őt, jók, engedelmesek és becsületesek legyetek. Ugy-e ájtatosan fogtok imádkozni, ugy-e jók és becsületesek lesztek?

A főszolgabíró mondhatott már hatalmas beszédeket, hatásosakat is, de nem hiszem, hogy ennél megragadóbbat, közvetlenebbet hallott tőle valaki.

S mekkora volt a csodálkozás, amikor ez a szónokoló bácsi maga segítette a kis embervakarcokra a téli kabátot, maga válogatta ki a legmegfelelőbb cipőt, ruhát a számukra! Óh, hogy áldja meg az Isten érte mind a két kezével!

Soká, soká tartott, míg mindenki megkapta a magáét. S a kiosztás alatt mennyi érdekes tanulmányt lehetett tenni. Valóságos típusokkal találkozott az ember. — A szegénylős parasztasszony, aki valaha talán jobb napokat látott, legalább erre lehet következtetni tisztességes, rendes ruhájáról. Félve, szerényen húzódik meg egy sarokban kis leányával, s türelmesen várja, hogy rájuk kerüljön a sor, hogy az ő kis lányának a nevét kiáltásák. — Vagy látható volt a tolakodó, az impertinens szegény is. Ma az ő napjuk van, gondolja magában, ma itt ők parancsolnak, s nyakára jár minden tanítónak és tanító-kisasszonynak, hogy ha lehet, még kicsikarjon tőlük valamit a eszímához és a télikabáthoz, amelyet már megkapott a fia. — Vagy ott nézhettük a leleményes egányasszonyt, akinek csak az egyik fia került ugyan a listára, de azért elhozta a másikat is, hátha jut annak is valami! — Sok az ember és kevés a foka...

A ruha egyre fogyott, a gyermekek azonban nem s még egy egész sereg várakozott és vágyakozott a téli alkalmatosságokra. Megegett a szíve rajtuk az áldott jó lelkű főszolgabírónak és kiválasztott közülük három legsiralmasabb állapotban lévő leányt és egy kis fiúcskát, akiket aztán a saját költségén nyomban felruházott. Közben-közben pedig, midőn egyik-másik gyerek felsóhajtott, hogy „sapka is köllene“, minthogy a sapkák elfogytak, a könyörületes főszolgabíró megint csak a sajátjából egy-egy koronát nyomott a kezükbe, hogy „eredj hamar, vegyéi kis fiam sapkát.“

A kiosztás befejeztével Schlosser László rk. igazgató-tanító köszönte meg a gyermekek és a szülők nevében a nagylelkű főszolgabírónak atyai gondoskodását és könyörületességének ily fényes bizonyosságát.

Vége lett így a kiosztásnak is, s a ködös novemberi éjben eltűntek a boldoggá tett kis lelkek, s valahol a város széléin, vagy talán ott kint a tanyákon is mesélik, mit láttak, mit kaptak. Igen mesélik, mert mesébe való dolog az, hogy volt ottan egy nagyon jó bácsi, aki a tanító uraknál és tanító-kisasszonyoknál is nagyobb úrnak

zebb lesz ám ráncba szedni, mint a fiúkat! — tette hozzá édes mosolygással.

A már öregedő jó tanító bácsi azt sem tudta, hogyan válaszoljon ennyi kedvességre.

— Óh kérem... dehogy, dehogy, sőt nagy örömmel, nem fáradság egy cseppet sem. Méltó-tassék elhinni, hogy nagy örömmel teszem.

— Bizony sok türelemre lesz szüksége, hogy valamit kialakítson belőlünk. De itt vagyunk-e mindnyájan, mert akkor indulhatnánk próbára.

— Tizennégynek kell lenni — mondta Béla.

— Esperes úrral együtt tizenhárman vagyunk — felelte a kántor kisebbik leánya, aki örült, hogy végre valahogyan ő is részt vehet a társalgásban.

— Pedig nélküle kell tizennégynek lennünk.

— Kik hiányoznak? — csodálkozott Józsi.

— Ja persze, a tanító urak! Majd értök szaladok.

Józsi elsietett, mert érezte, hogy ludas a dologban. Dezsőektől akart értök menni, de eszébe jutott Irénkéje, s világos, hogy minden más kiment a fejéből.

— Minek is van szerelem a világon? — dudolhatta magában míg leért a tanítók lakására. Szerencsésen otthon találta mindkettőjüket, s pár perc múlva az egész társaság fenn volt a kóruson egy szurtos tót gyerekekkel megszaporozva, akit útközben fogtak el, hogy jöjjön orgonát fujtatni, majd kap egy krajcárt. Persze, hogy szíves örömet jött. Egy krajcárért akár a pokolba is elment volna.

(Vége köv.)

látszott, s mégis ő maga adta ránk a ruhát, ő maga tett a kezünkbe mindent...

S az a jószágos bácsi pedig, amikor hazament, bizonyosan azt gondolta magában: A mai nap életem legszebb napjainak egyike.

S ez az öntudat az ő egyedüli, de egyszersmind legnagyobb jutalma...

MI UJSÁG?

— **Eljegyzés.** Perényi Mór kereskedő eljegyezte Trebitsch Ellát Szarvasról.

— **Kinevezés.** Kossuth Ferenc keresk. miniszter előterjesztésére a király Malobiczky János miniszteri titkár, abonyi földbirtokost, miniszteri osztálytanácsossá nevezte ki. Szíves üdvözlőnket küldjük a megérdemelt előléptetéshez.

— **Kinevezés.** A magy. kir. belügyminiszter dr. Halmi István gyakorló orvosunkat az abonyi állami gyermek-telep orvosává nevezte ki. — A m. á. v. igazgatója pedig az államvasutak pályatorvosává nevezte ki. — Örömmel üdvözljük a jeles képzettségű orvost tiszti pályáin.

— **Jótétemény.** Beliczey Tiborné urnó boldogult édesanyja Antos Jánosné névnapján, Katalin napján a kórház betegeit és a szegényház lakóit megvendégelte.

— **Halálozások.** Dr. Dobozy Ambrus édesatyja, D o b o z y J ó z s e f folyó hó 24-én váratlanul elhunyt. Temetése 26-án volt nagy részvét mellett.

B e d e k o v i c h R ó z a, Bedekovich Lajos szép műveltségű fiatal leánya folyó hó 24-én hosszús szenvedés után jobblétre szenderült. Az elhunyt egyike volt polgári iskolánk ama kitűnő növendékeinek, kik legelőször végezték el a négy osztályt szép sikerrel. Megható volt összes tanuló társainak a temetésen való megjelenése Okányik Cornelia tanárnő vezetése mellett, kik koszorút is tettek elhunyt társuk fehér koporsójára. Pihenjen csendesen a korán letört virág.

— **Köszönet-nyilvánítás.** Mindazon rokonok, jóbarátok és ismerősök, kik feledhetetlen férjem, illetve édesatyám elhunytával alkalmával temetésén megjelentek s ezáltal fájdalomukat enyhíteni igyekeztek, — fogadják ez uton is leghálásabb köszönetünket.

Abony, 1907. nov. 27. Üzv. Dobozy Józsefné és fia dr. Dobozy Ambrus.

— **Uj bérlő.** A vásár- és piac helypénzszedési joga mult hó 20-án tartott árverésen adott ki újabb három évre. Árvereztek: Németi Dániel mostani bérlő és Kelemen László, a rkath. olvasóegylet kiszolgálója. A szóbeli árverésen az előbbi 6999 koronát, az utóbbi pedig 6972 koronát ajánlott. Ezután a zárt ajánlatok bontattak föl, melyszerint Németi Dániel 6400, ifj. Kelemen László pedig 7031 koronát ajánlott föl. Minélfogva a bérlet ifj. Kelemen Lászlóé lett.

— **Köszönet-nyilvánítás.** Mindazon rokonok, jóbarátok és ismerősök, kik feledhetetlen leányunk temetésén résztvettek és megjelenésükkel fájdalomukat enyhíteni szívesek voltak, — fogadják ez uton is leghálásabb köszönetünket.

Abony, 1907. nov. 28.

Bedekovich Lajos és neje Csik Mária.

— **Muzeum Abonyban.** A híres pécsi kiállítás nagy elismerést nyert művészeti muzeum és panoptikum rövid időre nálunk is látható lesz, külön e célra épített óriási csarnokban. A látványosságok közül igen érdekesek az életnagyságu alakok, mint Erzsébet királyné meggyilkoltatása, A haldokló zuáv. Napoleon herceg megöletése. Messalina, a kegyetlen római császárné. Nagyszerű az Ezerégyjé, a török szultán intimitásából. Továbbá Frigyes német császár gége operációja. A spanyol inkvizíció kínzó eszközei stb. stb. A muzeummal kapcsolatosan látható egy pompás eleven állat sereglet s azok etetése. Mindkét kiállítás nem csak szórakozást, de egvuttal tanulságokat nyújt olesó beléptidij mellett. Nyitva reggel 7 órától este 9 óráig.

— **Mézes-hétkől a sirba.** Csutak Veronika a mult héten esküdtött sirig tartó hűséget Tóth Istvánnak, Nagyon rövidre szabta azonban a fogadalom idejét, mert pár napi házias élet után felakasztotta magát s meghalt. Teltének okál elmezavart emlegetnek. De hát az elmezavar okál mit kellene felhozni? Ezt a titkot valószínűleg sirba vitte magával a szerencsétlen ifjú asszony.

— **A játék vége.** Kelemen Béla, báró Harkányi Frigyes abonyi uradalma egyik bérosének a fia, mult hó 17-én egy kutyával játszadozott.

Ostorról kezében incselkedett azzal s közben egyik barátja, Mészáros István hozzászópolgott s gal-léron kapva őt, uszítani kezdte rá a kutyát. Kelemen meglepődött Mészáros közbelépésén s ostarával őt magától eltávolítani igyekezett. E közben ostarával oly szerencsétlenül esapott Mészáros felé, hogy ennek egyik szemét kicsapta. A súlyosan sérültet a szolnoki kórházba vitték ápolás végett.

— **A katonák új kenyere.** Mivel a kenyér tápláló ereje nemcsak a mindennapi kenyér-adag nagyságától, hanem izletességétől is függ, továbbá mivel tudományos alapon kimutatták, hogy a fehérebb korpamentes kenyér hatása az emberi szervezetre egészségesebb, mint a fekete kenyér, a hadügyminiszter az eddigi fekete kenyér helyett jobb minőségű, izletesebb kenyér készítését rendelte el. Tiszta rozslisz helyett a kenyeret kevert lisziből sütik. Őszezakevernek egyenlő mennyiségű roz- és buzaliszlet husz százalék korpakivonattal és száz kilogram liszthez másfél kilogram söt s egy negyed kilogram köménymagot vesznek. Az új kenyér drágább a réginél, de tápláló ereje nagyobb, azért az eddigi napi nyolcszáznegyven gram helyett a katona az új kenyérből naponta hétszáz gramot kap. Ha az új kenyér beválik, a hadügyminiszter az ősszel az egész hadsereg élelmezésére ezt a kenyeret rendeli.

— **Végzetes szerencsétlenség.** A törtéti Ludasban mult hó 17-én Kaszap Zsigmond 17 éves legény őrleni valót vitt a malomba. Egy régi fegyvert is vitt magával, hogy útközben var-jakra vadásszon. Mikor a malomba érkezett, a fegyvert a falhoz támasztotta s dolgát végezte. Közben odajött Kállai László 60 éves ember, aki a fegyvert meglátva, méregetni kezdte. Ezalatt Kaszap is kijött a malomból és alig hogy Kállai közelebe ért, a fegyver eldőrdült és Kaszap a mellén találva a seréttöltéstől, holtan rogyott össze. Burdás Rezső albiró 18-án kiszállt a helyszínére dr. Zsiffkovits és dr. Jánosy orvosokkal és meg-ejtették a boncolást. A gondatlan öreg ellen az eljárás folyamatban van.

— **A cigány-kérdés megoldása.** A belügyminiszter elhatározta, hogy a cigány-kérdés rendezése céljából külön osztályt szervez s ennek vezetésével egy ismert közigazgatási szakembert biz meg. A minisztert erre Gabányi Miklós volt országgyűlési képviselő indítványa készítette. Gabányi terjedelmes javaslatában a következőket indítványozza: 1. A belügyminiszter a katonaság és esendőség ellenőrzése mellett, a közigazgatási tisztviselők közreműködésével írassa össze az ősz-szes kőborcigányokat. 2. Minthogy a kőborcigányoknak alig néhány százaléka van anyakönyvezve, haladéktalanul törtéjenk intézkedés az iránt, hogy valamennyi nevet kapjon és így az ellenőrzés meg ne hiúsulhasson. 3. A 15—45 éves férfiak besorozandók katonáknak; még pedig a hegyi ütegekhez és tarcakokhoz. Ennél a szakmánál legjobban használhatók, mert leginkább a kovács-, üstfoltozás- és rézkészítés mesterségét folytatják, valamint a lovakhoz is értenek. 4. A cigánygyerekeket vegye el az állam a szülőktől; helyezze el őket gyermekmenhelyekbe és gondoskod-jék megfelelő neveltetésükről. 5. Az asszonyoknak és felnőtt leányoknak alkalmas ipari munka adandó.

— **A méter hosszának megállapítása.** A méterrendszer, mint a legalkalmasabb hosszúságmérték, a világ legnagyobb részében elterjedt. Csak Anglia áll ellen és még mindig yardokkal mér. Mint majdnem minden reformnak, úgy a méterrendszernek is Franciaország szerzett érvényt, ahol már 1799-ben törvénnyel kötelezték az alkalmazását. Azóta már mindenütt alkalmaz-zák, csak Oroszország, Dánia és Montenegro tartanak ki Angolország mellett. A nagy el-terjedtség érthetővé teszi, hogy minél nagyobb pontossággal állapítsák meg a hosszát. A törvé-nyes hosszát a párisi „Bureau international des poids et mesures”-ben őrzött iridium-platina rudba vésett két vonal mutatja az olvadó jég hőmérséklete mellett.

— **Elvi döntés tsjhamisítási ügyben.** A földmivelésügyi miniszter legutóbb ki-mondotta, hogy hamisított tej forgalombahozataláért a felelősség nem a tejgazdaság tulajdonosát ter-heli, hanem azt, aki a kérdéses időben a tejgazda-ságot tényleg vezeti.

— **Folyékony és romló küldemé-nyek a postán.** A kereskedelmi miniszter rendeletet adott ki, mely szerint ismételtén elő-fordult, hogy friss hust, zsiradékot és folyadé-kokat tartalmazó csomagok a csomagolás elégtö-len volta miatt megsérültek és ezáltal más cso-

magokban kárt tettek. Ezért a miniszter elrendelte, hogy ha folyadékot, zsiradékot, friss hust stb. tar-talmazó küldemény, mely nem előirt módon van csomagolva és ez a körülmény hamis tartalom-nyilvánítás, vagy a külső burkolat egyébként kifö-gastalan volta miatt a feladásnál megállapítható nem volt, más küldeményekben, vagy a postahi-vatalok szereiben, eszközeiben stb. kárt tesz, úgy az okozott kárért a csomag feladója felelős.

A számarköhögést,

a gyermekek ezen ismert rémét a SCOTT-féle Emulsio minden esetben sikeresen gyógyítja. A SCOTT-féle Emulsio a legjobb szer gyenge, bete-ges gyermekek gyógyítására, kiknek gyorsan visz-szaadja

rózsás kerek arcukat.

Rendkívüli gyógsikere és erősítő ha-tása abban leli magyarázatát, hogy a legjobb, legtisztább és leghatásosabb anyagokból állítják össze, melyek a SCOTT-féle eljárás folytán izletes, könnyen emészthető Emulsióvá válnak.

A SCOTT-féle Emulsio felnötteknek s aggoknak époly jó és hatásos, mint gyermekeknek.

Egy eredeti üveg ára 2 kor. 50 fl. kérjük figye-lembe venni.

Kapható minden gyógytárban.

Eladás.

A II. ker. Szelei ut 137. szám alatt levő tehermentes, villamos-berendezés-, für-dőszoba-, closset-, Fayencse mosdó-készülék-és üveg-folyosóval ellátott ház szabadkézből eladó.

Értekezni lehet naponta Kazintzi állat-orvossal.

Értesítés.

Van szerencsénk a n. é. közönség szives tudom- mására hozni, hogy a hét folyamán

Nagy * * * állatseregletünkkel, Művészeti Muzeum- és Panoptikummal

Abonyba érkezünk, a pécsi kiállítástól át-utazóban.

Az állatok etetése naponkint háromszor tör-ténik, mely alkalommal meg lesznek magyarázva.

Több mint 1000 anatomiai tudományos mechanikus tárgyakat tartalmaz, melyeket a firenzi anatomiai kiváló orvosok, tanárok és művészek a természet után viaszból művésziesen készítettek.

Panoptikumba a belépés hölgyek, urak és gyermekeknek meg van engedve. Tartalma: ural-kodók, fejedelmek, tábornokok, legújabb kor állam-férfiai, mind az öt világrész népfajainak tára, gonosztevők, komikus jelenetek, azonkívül emberi és állati csontvázok.

Beléptidij: mind a három osztályba 60 fl.

Nyitva reggel 7 órától este 9 óráig.

Számos látogatásért esedez

az igazgatóság.

Üzlet-áthelyezés.

Van szerenésém a mélyen tisztelt közönség szives tudomására hozni, hogy

KÖNYVNYOMDÁMAT

folyó évi október hó 1-én a kaszánya épületbe helyeztem át.

Kiváló tisztelettel

SZERDAHELYI JÁNOS

nyomdatulajdonos.

Egy jó családból való fiú
tanulónak felvétetik lapunk
kiadóhivatalában.

Első Styriai kötőgépgyár

Fogl J. L. műgépész

Magyarországi képviselő és raktár

Budapest, VI. Teréz-körút 20.

A leghíresebb **kötőgépek** tömlőzárral, házi és pari ezérra, részletfizetésre is kapható. Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Varrógép és kerékpár javítóműhely.

Tanítás ingyen.

Szőlő-
oltvá-
nyokat

szállít, fajtisza-
ságot jótállva,

legdúsabb választékban a már évek óta elsőnek és legmegbízhatóbbnak ismert:

Küküllőmenti első szőlőoltvány telep
tulajdonos: **Caspari Frigyes,**
Medgyes 67. sz. (Nagyküküllő-megye).

Tessék képes árjegyzéket kérni!

Az árjegyzékben található az ország minden részéből érkezett elismerő levelek, emellett minden szőlőbirtokos megrendelésének megtétele előtt az ismerős személyiségektől úgy szó, mint írásbelileg bizonyosságot szerezhethet magának fenti szőlőtelep feltétlen megbízhatóságáról.

Ha szép akar lenni, használja a L Á N G-féle

VIOLA-CRÉMET,

mely az összes krémek között az egyedüli, amely rövid idő alatt szeplőt, májfoltot és az arcbőrnek ráncait eltünteti.

Ára 1 korona. — A hozzávaló **Viola-szappan** ára 80 fillér.

A fagyás által okozott viszketegséget és bőr pirosságot egy-kétszeri használat után

A spanyol fagybalzsam
megszünteti.

Ára tubosonként 50 fill. és 1 kor.

Kisérelje meg csak egyszer a LÁNG-féle

NÖVÉNYSZESZT,

amely egyszeri használat után azonnal megszünteti minden hülésből eredő legelhanyagoltabb bajokat.

Ugymint: rheumát, köszvényt, izom és tagszagadtást, valamint a náthát stb.

Ára 1 korona, 3 üveg már bérmentve lesz küldve.

Számos elismerő nyilatkozat.

Egyedüli főraktár a készítőnél:

Láng Oszkár gyógyszerész

ABONY, (Pestmegye.)

Naponta szétküldés az ország minden részébe.

Iroda-áthelyezés!

GOLDBERGER A. V.
cég

tisztelettel értesíti m. t. ügyfeleit, hogy

35 év óta fenálló

HIRDETÉSI IRODÁJÁT
(jelenleg Budapest, IV., Váci-utca 20. sz.)

1907. november hó 10.-én

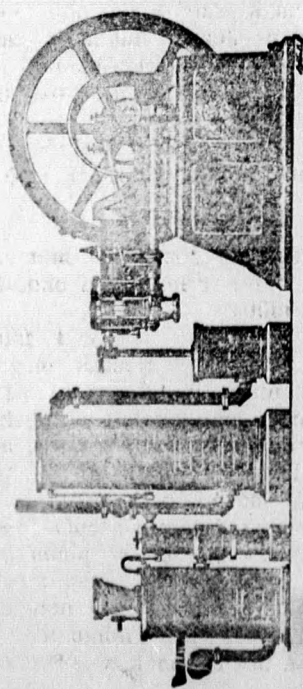
saját házába

Bpest, IV., Molnár-utca 38. sz.

helyezi át.

Hirdetések felvétele
a világ összes lapjai
— és naptárai részére. —

Egy intelligens családból való
fiút vegyeskereskedésbe tanonc-
nak ajánl a kiadóhivatal.

Eredeti OSERS és BAUER motorok

BUDAPEST, VI., Podmaniczky-utca 18.

Motorgyár és vasöntőde: Bécs.

Benzin- és petrolium-motorok és locomoblok, sziló-gáz-motortalpakok

2-3 fill. üzemköltséggel. — Kezvező fizetési feltételek. — Elsőrangú

gyártmány. — Költségetes és árjegyzék ingyen.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH

Budapest, Váci-körút 63,

által a legjutányosabb árak mellett ajánljának:

Locomobil és gőzcséplőgépek,

szalmakazalozók, járgány-cséplőgépek, lóhere-cséplők,
tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek,
szénagyűjtők, boronák, sorvetőgépek, Planet jr.
kapalók, szecskavágók, répavágók, kukoricza-
morzsolók, darálók, őrlőmalmok, egyetemes
acél-ekék, 2- és 3-vasu ekek és minden
egyéb gazdasági gépek.